

ת"פ 43177/07/14 - מדינת ישראל נגד נדאל גואנמה

בית משפט השלום בבאר שבע

22 מרץ 2015

ת"פ 43177-07-14 מדינת ישראל נ' גואנמה (עציר)

ת"פ 43169-07-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד דרעי
נגד	נדאל גואנמה (עציר)
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבה, התחזות לאדם אחר במטרה להונות, החזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן כניסה לישראל שלא כדין.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 14.7.14, בסמוך לשעה 23:19 גנב הנאשם מרכב אשר אינו ידוע למאשימה תעודת זהות על שם מוחמד אבו סמור. לאחר מכן, עלה הנאשם לרכב וכעבור מספר דקות נעצר על ידי שוטרים ונשאל לזהותו. הנאשם הציג עצמו כמוחמד אבו סמור וזאת בהתאם לתעודת הזהות אשר גנב. במעמד זה, החזיק הנאשם על גופו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 18.4220 גר' נטו, שלא לצריכתו העצמית. הנאשם אשר הנו תושב הרשות הפלסטינאית, ביצע את המעשים המתוארים מבלי שהיו בידיו אישורי כניסה או שהייה בישראל כחוק.

זירת המחלוקת

בתיק זה אין מחלוקת בנוגע לתפיסת הסם בחזקתו של הנאשם כפי המתואר בכתב האישום. כך גם אין מחלוקת לגבי כמות החומר וטיבו. לצד האמור, עיקר המחלוקת נסובה סביב השאלה האם אותם סמים נועדו שלא לשימוש העצמי של הנאשם אם לאו. נוכח יריעת המחלוקת המצומצמת כל חומר החקירה הוגש במלואו בהסכמת הצדדים ולמעשה נשמעה רק עדותו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

ב"כ המאשימה בסיכומיה בכתב סבורה כי הנאשם לא עמד בנטל הנדרש ממנו לסתור החזקה הנלמדת מכמות הסם. לדבריה, הנאשם לא עמד במבחן השימוש וכך גם לא במבחן המימון. גרסתו אינה מסתברת, לוקה בסתירות ותהיות ועל כן יש לדחותה.

ב"כ הנאשם בסיכומיו בע"פ הפנה לכך שבתיקן זה הראיה היחידה לכך שהמדובר בהחזקה שלא לצריכה עצמית היא אותה חזקה הקבועה בפקודת הסמים. לעומת זאת, הנאשם העיד בבית המשפט באופן מהימן וכן בהתאם לגרסתו הראשונית שמסר במשטרה אשר ניתנה באופן ספונטני וללא כל יעוץ מעו"ד. כמו כן, ציין כי הנאשם בעדותו בבית המשפט נתן הסבר המניח את הדעת ביחס לכך שבהודעתו הראשונה מסר ששילם ₪ 3,000 ואילו בשנייה ציין כי שילם ₪ 3,500. ב"כ הנאשם סבור כי גם האופן שבו הסמים נתפסו מלמד כי אלו נועדו לצריכה עצמית וזאת מאחר והסמים נתפסו בגוש כאשר הם אינם מחולקים.

אשר להוכחת יכולת המימון- הפנה לכך שכבר בהודעותיו במשטרה מסר הנאשם כי עובד עם אביו בחוות הגמלים. זה ידע לפרט את אופן העבודה וכן את השעות בהן נהוג לצאת לסיבוב עם הגמלים. זה סבור כי ניתן לחוש את אמיתות תוכנם של הדברים. הלה ציין כי ישנו קושי רב בהבאת אביו של הנאשם למתן עדות בבית המשפט הואיל והלה תושב שטחים וכן נוכח עמדתו של הנאשם ביחס להעדת האב. זה ציין כי הנאשם גר עם אמו ואילו אביו גר עם אשתו השנייה כך שהיה באפשרותו להסתיר את התמכרותו לסמים.

ביחס לעבודתו בגינון - מסר כי בהודעתו במשטרה מסר על עבודתו העיקרית שהינה בחוות הגמלים ואילו עבודת הגינון הינה עבודה מזדמנת ולכן פירט עליה אך לראשונה בבית המשפט.

סה"כ ההכנסה החודשית שלו הינה בין 4,500 ₪ ל- 5,000 ₪ ואילו ההוצאות החודשיות שלו הן מעטות הואיל והמדובר בנאשם רווק אשר מתגורר עם אמו כך שגם אם כל חודש יוציא סך של 3,000 ₪ עבור סמים עדין יותר לו סך של 1,500 ₪ למחייתו אשר ממילא אינה דורשת הוצאות רבות. הנאשם הדגיש בעדותו כי בעבר סייע לאמו בהוצאות השוטפות אולם בחצי השנה האחרונה הפסיק.

הנאשם תיאר בעדותו כיצד הוא משתמש בסמים ואת תדירות השימוש. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהגיליון הרפואי מהשב"ס אשר הוגש וסומן ס'1 מחזק את גרסת הנאשם בדבר שימושו והתמכרותו לסם. הנאשם פנה לרופא מטעם השב"ס ומסר לו כי יש לו נדודי שינה נוכח הפסקת השימוש בסם. אכן, הרופא ציין כי בבדיקה הנאשם לא גילה סימנים של תסמונת גמילה אולם לדבריו אבחנתו של הרופא אינה חזות הכל. הנאשם מציין לחיוב את ההליך גמילה שעבר בכלא ואף הודה לשב"ס על כך. עוד עולה מהתעודות הרפואיות כי שינוי של הנאשם אינן בריאות עובדה אשר מחזקת את המסקנה כי הנאשם משתמש בסמים באופן תדיר ולאורך זמן. במכלול הנתונים סבור ב"כ הנאשם כי זה הוכיח במאזן ההסתברויות כי הסמים אשר נמצאו ברשותו הינם לשימושו העצמי.

דין והכרעה

עמוד 2

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים קראתי חומר החקירה, הפסיקה הרלוונטית וכן המוצגים השונים בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי הנאשם לא הצליח לסתור את החזקה ולפיה הסם שנמצא ברשותו לא נועד לצריכתו העצמית.

המסגרת הנורמטיבית:

סעיף 31(3) לפקודת הסמים המסוכנים, נוסח חדש התשל"ג - 1973 קובע כי מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השנייה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו - חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור.

ענייננו, כמות שהוגדרה כגבול שממנו תיחשב החזקה שלא לצריכה עצמית הינה 0.3 גרם. שילובם של אלה יש בו ללמד כי על הנאשם רובץ הנטל ועל ראיה לסתור שהסם שנתפס אינו לצריכתו העצמית.

עוד עולה כי הנטל הינו כשל תובע במשפט אזרחי, היינו עמידה במאזן ההצטברויות ולא די בהעלאת ספק סביר מצדו של הנאשם על מנת לסתור החזקה הנ"ל. ביחס לכך ר' ספרו של המלומד י' קדמי, "**על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה**", תשס"ז- 2007, עמ' 274, פסקה שלישית). הפסיקה הניחה מספר מבחנים על מנת לאפשר במקרה כגון דא לקבוע האם הסם נועד לצריכה עצמית אם לאו.

עפ"י המבחנים שנקבעו בפסיקה על הטוען כי הסם לצריכה עצמית להוכיח לשימוש אינטנסיבי בסם באופן שיעלה בקנה אחד עם כמות הסם שנתפסה עצמו (להלן: "מבחן השימוש"). לצד מבחן זה, על הנאשם להוכיח יכולת מימון, היינו על הנאשם להוכיח כי ברשותו מקורות כספיים מספיקים לצורך מימון הסם. בעניין זה אפנה לע"פ 6839/מרדכי עזרן נ' מ"י, דינים עליון 1998 (4) 315 (28.04.1998) אשר מיישם את דעת המיעוט של כב' השופט קדמי שנפרסה בע"פ 5937/94 שאבי נ' מדינת ישראל, מט (3) 832:

"בית המשפט המחוזי היה ער לכך שהמערער צורך כמות משמעותית של הרואין בכל יום, אך בעקבות הדברים שנאמרו בענין זה בע"פ 5937/94, קבע שאין די בהוכחת צריכה משמעותית על מנת להיחלץ מאחיזתה של "חזקת הכמות" הנ"ל; וכי על המבקש להיחלץ ממנה, להראות לבית המשפט שהיה בידו לממן את רכישתה של כמות הסם הגדולה שנמצאה ברשותו, מבלי להיזקק לסחר בחלקה לפחות".

לצד כל אלה, יש לכלול את נסיבות החזקת הסם והאם יש בהן לתמוך בטענה בדבר שימוש עצמי אם לאו.

מהתם להכא:

יישום העקרונות שפורטו לעיל בתיק שבפני הביאוני כאמור למסקנה כי הנאשם לא סתר החזקה. כפתח דבר אציין כי מדובר בכמות סם גבוה של 18.5 גרם קוקאין. המדובר בכמות **העולה פי 60** מהכמות שנקבעה עפ"י חוק ככזו שנועדה לצריכה עצמית. ודוק, החזקה של 0.3 גרם אינה משקפת את גודלה של מנת סם אחת אלא כמות המספיקה למספר מנות שנועדו לצריכה עצמית. נמצא כי מהכמות אותה החזיק הנאשם ניתן להפיק עשרות אם לא מאות מנות סם.

בע"פ 5937-94 בעניין שאבי קבע בית המשפט העליון, כב' השופט קדמי: **".. ככל שכמות הסם המקימה את החזקה קטנה יותר כך קלה יותר משימת סתירתה של החזקה"**. מכלל "לאו יש להסיק ההן", היינו, ככל שכמות הסם גדולה יותר הרי שהנטל הרובץ לפתחו של הנאשם הן ביחס למידת השימוש שזה עושה בסמים והן ביחס ליכולתו הכלכלית לממן את אותם סמים גדול יותר. זהו גם הנטל הרובץ לפתחו של הנאשם נוכח כמות הסם שנתפסה ברשותו.

כהערה מקדימה אציין כי למעשה הנאשם לא תמך את גרסתו באף לא עדות נוספת וכך גם לא באסמכתאות כלשהן. העדר חיזוק ראיתי כפי שיפורט בהמשכם של דברים אינו נובע אך בשל היותו של הנאשם שווה בלתי חוקי אלא גם מתוך בחירה. כך גם אקדים ואציין כי חלק אחר של גרסתו הינו בבחינת עדות כבושה ואילו ביחס לנתונים אחרים הרי שיש סימני שאלה ותהיות רבות נוכח כך שאלה אינם מסתברים או עומדים במבחני הגיון ושכל ישר.

מבחן השימוש:

מעיקרי גרסת הנאשם עולה כי זה מכור לקריסטל מזה כשנה וחצי שנתיים לאחר שהכיר אדם בשם דרוויש שהציע לו לנסות את הסם (עמ' 6 שורה 24). בתחילה נהנה מהשימוש אולם בהמשך לא היה יכול להתעורר לעבודה או לישון בלילה אם לא היה לוקח סמים. אותו דרוויש היה מגיע למחסום ליד ים המלח והנאשם שגר באזור יריחו היה מגיע אליו, מרחק 15 דקות נסיעה ומשלם לו 700 ₪ בגין הסמים (עמ' 6 שורות 25-30).

לדבריו, משתמש פעמיים ביום כאשר המנה הכי חשובה זו המנה של הבוקר ובהמשך המנה שלפני השינה. הסם אותו הוא קונה ב-700 ₪ מספיק לו ל-10 ימים. זה אינו גר עם אביו, אלא עם אמו ואף אחד מסביבתו אינו יודע שעושה שימוש בסמים. זה מעשן את הסמים בחדר שלו בבית אמו. עמ' 6 שורה 14-17. הנאשם אינו יודע האם מה שהוא מעשן זה קוקאין או הרואין. לדבריו כל שידוע שזה קריסטל. זה מה שהוא גם מבקש. הנאשם עשה שימוש כל העת בסמים עד למעצרו כאשר הפעם האחרונה בה עישן סם היתה במועד קניית הסמים. לדבריו, במעצר הפסיק לעשן סמים ולא קיבל כל תחליף סם מתוך רצונו להיגמל.

גרסתו זו של הנאשם ביחס לכמות הסם אותה הוא צורך ומידת התמכרותו היא לכשעצמה מעוררת מספר סימני שאלה. בראש ובראשונה יש ליתן הדעת לכך שהנאשם לדבריו, עושה שימוש אינטנסיבי יום יומי של שתי מנות לפחות על פני תקופה של כשנתיים ואף לא אדם אחד שם לב להתמכרות זו ולתסמיניה בין אם לפני צריכת הסם, במהלכה, או לאחריה. גם אם הנאשם לדבריו, מעשן לבד יש לתהות הכיצד הדבר לא נודע למי מבני משפחתו בדגש על אמו, אשר כאמור לדבריו מעשן את הסמים בביתה. העדר שימוש בסמים יש בו כדי להביא את הנאשם לכדי קריז כפי דבריו כאשר באופן קונקרטי מציין שעובר לנסיעתו לרהט: "היה כל 5 דקות בשירותים מקיא ועל כן לא היתה לו ברירה" (עמ' 11 שורות 9-11). חרף כך לדבריו אין מי שיוכל להעיד שזה מעשן סמים. בדומה, הנאשם מציין כי אביו כלל אינו יודע שמעשן סמים הגם שזה מגיע כל יום לעבודה בחווה ובשל כך גם סירב לזמנו לעדות.

הנאשם טוען כי לא מצליח להירדם מבלי לקחת את הסם ובא בעת, טוען להשפעה הפוכה ולפיה אינו יכול להתעורר בבוקר מבלי לקחת את הסם. בין כך ובין כך, לסמים כפי דברי הנאשם, השפעה מהותית על התנהלותו היומיומית וחרף כך, לדבריו אין אדם אחד שיוכל לאשר כי אכן הוא משתמש בסמים.

הנאשם טוען לשימוש ארוך ועמוק בסמים קשים אולם שעה שנעצר, ללא כל הליך גמילה יצא מן הסם ולדבריו נקי. הדברים תמוהים עוד יותר שכן את אותה גמילה מהתמכרות עמוקה עשה הנאשם ללא כל שימוש בתחליף סם מסוג אדולן וכפי שעולה מן המסמכים הרפואיים שהוגשו לבית גם לא גילה תסמינים של גמילה מסמים.

תהייה נוספת הנלמדת מהגיליון הרפואי של הנאשם משב"ס, נוגעת לכך שבביקור ביום 12.08.14, נכתב כי סיבת הביקור הנה תלונות על נדודי שינה, על רקע הפסקת שימוש בהרואין. הנאשם טוען כי אינו יודע איזה סם הוא מעשן, לדבריו מדובר ב"קריסטל" וזה אותו סם כל הזמן. הסם שנתפס בתיק שבפניי הוא מסוג קוקאין.

הנאשם טוען כי השתמש באופן אינטנסיבי בסמים, אולם לדבריו לא יודע כמה עולה מנת סם, כמה זו שוקלת, או כמה עולה גרם סם. כך לא נוהג נרקומן בפרט כאשר אין מחלוקת כי הנאשם אינו בעל ממון רב וכל פרנסתו מתמצית ב 120 ₪ ליום עבודה.

ויודגש: אפילו בית משפט מוצא כי עסקין בנרקומן אין בכך די שכן על הנאשם לעמוד במבחן נוסף מצטבר והוא המבחן ביחס למקור מימונו של הסם.

מבחן היכולת הכלכלית/ מקור מימון הסמים:

בעדותו הראשונה במשטרה מיום 05.07.14 (ת/15) נשאל הנאשם במה עובד ובתשובה ענה: "אני בן אדם עובד על גמל באזור יריחו. יש לי גמל. לפעמים לוקח לטיולים. אני בדואי".

רק בעדותו בבית המשפט סיפר לראשונה כי בעצם עבודתו הינה במסגרת חווה שיש לאבא שלו אשר בגדרה זה עוסק בטיולי גמלים כמעט מידי יום ביומו ואף ציין עבודה חדשה כגון תוך שלדבריו אף רכש את המקצוע ביריחו. הנאשם מציין כי מרוויח אצל אביו 120 ₪ ליום (עמ' 5 שורה 12). כאשר בעונת הקיץ עובד במקביל גם בגינון באזור ירושלים בוויילות. העבודה בגינון הינה בקבלנות יכולה להגיע להכנסה של בין 500 ל 1,000 ₪. לדברי הנאשם, גם כאשר עובד בשתי עבודות במקביל יכול להגיע לכל היותר למשכורת הנעה בין 4,500 ₪ ל"הכי הרבה 5,000 ₪". לא למיותר לציין כי גם אותו תיאור בדבר חווה תיירותית ועבודה כגון הינה בבחינת עדות כבושה שלא בא זכרה במשטרה. כנשאל מדוע לא סיפר על עבודתו בגינון במשטרה ענה שלא שאלו אותו. שעומת עם כך שבמשטרה דווקא נשאל מהיכן יש לו כסף ענה כי דיבר על החווה ולא חשב לדבר על הגינון. (עמ' 8 שורות 13-8). הסבריו של הנאשם אינם משנים ממסקנה בית משפט לפיה עסקין בעדות כבושה.

הנאשם לא יכול היה להציג כל תלוש משכורת או קבלה ביחס לשתי עבודות עליון דיבר. אפילו אצא מתוך נקודת הנחה הגיונית שנכח טיב העבודה זו נעשית כולה במזומן וללא תלושי משכורת היתה לנאשם דרך ברורה ומתבקשת לחזק את טענתו בדבר עבודה יום יומית על גמל לרבות השכר היומי וזאת על ידי זימונו של אביו. הנאשם העיד ביחס לכך כי במידה ואביו ידע שהוא עצור על סמים בכלא היחסים שלהם יהרסו. במענה לבא כוחו מדוע סירב לזמנו לעדות אפילו הוסברה לו חשיבותה של עדות זה שב וחזר על חשיבות יחסיו עם אביו. (ראה עמ' 6 שורות 13-8). חרף רצונו של הנאשם עפ"י דבריו להימנע מלפגוע במערכת יחסיו עם אביו סבורני כי זהו המקום בו יש להחיל הכלל שלפי וכשבעל-דין נמנע מהבאת

ראייה הנמצאת בחזקתו - קמה חזקה שאילו הובאה הראיה היתה פועלת כנגדו (ר' בין היתר: ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה(1) 736, 760 (1980); רע"א 3489/09 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' חברת ציפוי מתכות עמק זבולון בע"מ(11.04.2014, עא (עליון) 3886/12 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נגד מנהל מע"מ, דינים עליון 2014 (154) 112 (26/08/2014)). לא למיותר לציין כי הנאשם לא פירט לבית המשפט מהו ההסבר אותו נתן לאביו ומשפחתו בדבר היעלמותו מזה מספר חודשים בהם מצוי במעצר בישראל.

יתרה מזו, אפילו בית משפט יקבל את דבריו של הנאשם לפיהם מרוויח 120 ₪ ליום אצל אביו ולכל היותר מרוויח בשילוב שתי עבודות בשיא העונה בין 4,500 ₪ ל 5,000 ₪ אין בכך כדי ללמד על מקור מימון לגיטימי לרכישת הסם שאינו בא במכירת חלק מאותו הסם.

הנאשם בעדותו בבית המשפט מציין כי מעשן קופסת סיגריות אחת ליום שעלותה כ-20 ₪ ובמצטבר מוציא לחודש בין 500 ל-600 ₪ רק על סיגריות. (עמ' 10 שורות 13-28). יצוין כי דבריו אלו בדבר עישון של חבילת סיגריות אחת ביום עומדים בסתירה לדברים אותם מסר לצוות הרפואי בשב"ס, אשר לו דיווח על עישון של שתי חפיסות סיגריות ליום. ראה פרטי ביקור מיום 15.07.14 עמ' 2. אם כן הנאשם כפי דבריו בקליטתו בשב"ס מעשן שתי חפיסות ליום הרי שרק על רכיב זה עליו להוציא כ-800 ₪ לחודש. עוד ביחס לכך הנאשם מציין כי שותה בירה "לא כל יום. אם אני אצל אבא אז אני שותה אחד שתיים אבל לא תמיד". נמצא כי די בהוצאות על הסמים יחד עם ההוצאה בגין הסיגריות כדי לכלול את כל הכנסתו החודשית וזאת מבלי שיוותר ברשותו כל סכום לצורך יתרת בזבזיו החל מאוכל, נסיעות וכיוצ"ב.

הנאשם בעדותו מגדיל עשות ומציין כי משלם לאמא שלו על ההוצאות: **"מה שחסר, מה שהיא מבקשת. כאילו היא תבקש משהו, אני אביא לה. היא מבקשת שוק, ומבקשת שאביא. אז הייתי עושה לה קניות בכסף שלי"**. עמ' 9 שורות 21-25 כך ציין שלפעמים מחביא כסף שלו אצלה ובחקירתו הנגדית ציין כי משתתף גם בהוצאות החשמל והמים. (ראה עמ' 16 שורות 10-11). ברי כי אין לנאשם יכולת כלכלית לשלם על הסמים וכך גם להשתתף בהוצאות הבית.

ראיה לחוסר יכולת מימון הסם מגיעה מפיו של הנאשם, שכן, לדבריו הוא מצוי בחובות ומדי פעם אף לוקח מאנשים בין 200 ל-500 ₪ (עמ' 11 שורות 13-16). גם לחובות אלה לא יכול היה להציג כל ראיה תומכת.

בשולי הדברים יצוין כי העדר הוכחת יכולת כלכלית ביחס לסמים שנתפסו על הנאשם, נעשתה מתוך קבלת דבריו של הנאשם כי אמור היה לשלם על 23 גרם ברוטו קוקאין 3,000 ₪ (בטעות שילם 3,500 ₪). גם אם בלי שהובאה לבית המשפט חוות דעת ביחס למחירי סם קוקאין הרי לפתחו של מותב זה מגיעים מדי יום כתבי אישום הנוגעים לסחר בסמים מסוג חשיש וקוקאין והירואין בהם "מחירי השוק" כפולים מהמחיר אותו הנאשם ציין ככזה ששילם עבור הסמים.

לסיכום סוגיית היכולת הכלכלית אציין כי החזקת כמות מסחרית של סם מסוג קוקאין מצריכה ממון רב. הנאשם לא הצטייר בעדותו בבית משפט כמי שמחזיק ברשותו נכסים ולמצער בעבודה יציבה ובעלת הכנסה גבוהה ולמעשה כפי שטען בפתח דבריו בהודעתו הראשונה עבודתו המתמצאת בטיולים מזדמנים לתיירים על גמל. אין בכך כדי לעמוד במבחן המימון.

סבירות הגרסה בדבר קניית הסמים:

בקליפת האגוז הנאשם טוען כי נוכח קושי של אותו דרוויש להגיע לים המלח ולמכור לו את הסמים (בשל מבצע צוק איתן) ובשל היותו בקריז הוא החליט להגיע בעצמו לרהט ולקנות את הסמים מדרוויש. לדבריו, התכוון לקנות כמות גדולה יותר מדרך הכלל וזאת שלא יזדקק להגעתו של דרוויש אליו עוד פעם (עמ' 6 שורה 28 עד עמ' 7 שורה 19). ביחס לגרסה זו ואופן התרחשותה מוצא בית המשפט מספר רב של סימני שאלה. ובמה דברים אמורים.

ראשית, יש לתהות האם כדברי הנאשם הדרך היחידה להשיג סמים ביריחו היא באמצעות קבלתם מסוחר סמים ברהט תוך סיכון להיתפס בישראל ללא אישור כדן. הנאשם מציין כי מחד אותו דרוויש מספק לו סמים שנה וחצי באופן קבוע וחרף כך, לדבריו בטרם מסר את הכסף ביקש לבחון דוגמא אחת מתוך החומר כי פחד שאולי זה קומבינה. אותה חשדנות נטענת אינה עולה בקנה אחד עם אספקה קבועה ורציפה מצד אותו דרוויש ובפרט אינה מתיישבת עם דברי הנאשם כי לעולם אינו בודק את משקל הסמים אותם הוא מקבל מדרוויש, אלא מבקש שיביא לו את החומר הרגיל בסכום קבוע. כך נהג גם במקרה הקונקרטי, אפילו מדובר לשיטתו ברכישה בגובה כל המשכורת החודשית שלו.

הנאשם מציין כי פוגש את דרוויש תדירות וחרף כך לא יכול היה למסור בחקירתו במשטרה כל פרט לגביו. הנאשם בהזדמנות הראשונה מציין כי שילם על הסמים 3,000 ₪ ואילו בהמשך מציין כי שילם על הסמים 3,500 ₪. בעדותו בבית המשפט, הסביר כי הבין רק בדיעבד שהוא נתן לדרוויש 500 ₪ יותר ממה שסוכם שכן, לאחר שעישן את אותה דוגמית לא ידע מה הוא עושה (עמ' 7 שורות 6-8). הסברו זה של הנאשם גם כן לא נקי מספקות: אם אכן עישון הקוקאין גורם לו אבדן שליטה וריכוז, הכיצד איש מסביבתו לא שם לב להתנהלות זו שעה שנוטל הסמים בשגרה. כך גם תיאור זה של אבדן שליטה אינו עולה בקנה אחד עם דבריו לפיהם הסם עוזר לו להירדם מדי לילה ולהתעורר מדי בוקר.

אותו מפגש עם דרוויש היה לטענת הנאשם ביום 14.07.14, בשעות אחר הצהריים, יחד עם זאת, בטופס קליטה בשב"ס מיום 15.07.14, מצוין לדברי הנאשם כי שימוש אחרון היה מלפני יומיים, (היינו, ביום 13.07.14).

הנאשם מתאר את הגעתו לתוך תחומי המדינה כאקט של נרקומן המבקש "לשבור" את הקריז, אולם אין לשכוח כי לכניסתו זו כפי הנראה, קדם תכנון, שכן זה עשה שימוש בתעודת זהות מזויפת אותה גנב במהלך כניסתו ואף הציגה לשוטר שעה שהתבקש להזדהות.

אכן הסמים לא נמצאו מחולקים למנות וכך גם לא נמצאו ברשותו של הנאשם שקיות או משקל אלקטרוני, אין בכך כדי לשנות את מאזן ההסתברויות, בפרט כאשר אליבא הנאשם נתפס לאחר שקנה את הסמים ולא שעה שהיה מצוי בביתו.

סוף דבר, בתיק הקונקרטי שבפניי, לאור כמות הסם הגבוהה שנתפסה ברשות הנאשם היה עליו להראות שימוש אינטנסיבי ועמוק בסמים לצד יכולות כלכליות איתנות למימונו של הסם בכמות כה גדולה. לא מצאתי כי במאזן ההסתברויות הנאשם הצליח לסתור את החזקה כי הסמים שנתפסו ברשותו נועדו לצריכתו העצמית ולמצער, אך ורק לצריכתו העצמית, ועל כן הנני להרשיעו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בהתאם להוראת סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים.

כמו כן, הנני להרשיעו לאור המענה בכתב האישום בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין בהתאם להוראת 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, גניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התחזות לאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק הנ"ל.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה לטיעונים לעונש ליום 02.04.15 שעה 09:00.

הנאשם יובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ב' ניסן תשע"ה, 22/03/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט